

Ansættelsen kommunevis er forsvarlig. Det er ingenlunde de skattepligtige nok, at Mænd i omtrent samme økonomiske Stilling indenfor samme Kommune give omtrent samme Skat. Efterhaanden som et saa stort Beløb tages ind i Statskassen ved direkte Indkomst- og Formueskat, ere Skatteyderne i allerhøjeste Grad interesserede i, at ogsaa Folk i samme økonomiske Forhold i andre Kommuner blive behandlede omtrent paa samme Vis. Dette er efter min Mening Skatteraadenes aller-væsentligste Opgave, og til denne have de Betingelser derved, at de følge Ansættelsen i et stort Antal Kommuner. En saadan Sammenligning vilde Ligningsmyndighederne ikke være i Stand til at foretage, og man tænke sig endvidere, at Skattedepartementet skulde staa i Rapport til ca. 1,100 Landkommuner og 100 Købstæder og udøve Revision og Kontrol med Hensyn til Skattelovens Udførelse, en Kontrol, der efter min Mening ikke vil blive mindre, efterhaanden som det nye System bliver indført, thi dette er — dets Retfærdighed ufortalt — mere indviklet end det gamle. Skatteraadene ville derfor være nødvendige ogsaa i Fremtiden for at faa en forsvarlig Skatteligning, thi vel er det, som jeg alt har nævnt, et stort Tal af Kommuner, hvor man tager en saa stor Del af Kommunens Behov ind ved den personlige Kommuneskat, at man af den Grund er nødsaget til at paase, at Indkomstskatteansættelsen til Staten bliver forsvarlig, men vi have ogsaa Kommuner, hvor man af en eller anden Grund kan nøjes med en meget lille personlig Skat, og hvor man derfor ikke er opfordret til at være saa nøjeseende med Ansættelsen. Derfor er det efter min Mening af største Betydning, at der er et Element, der er i Stand til at foretage Sammenligninger, saa at Ansættelsen over det hele bliver forsvarlig.

Hvad angaar det Honorar, der ydes Skatteraadmedlemmerne, mener jeg ganske vist, at det i sin Tid ikke er blevet ansat urimelig flot, men i Øjeblikket, hvor vi alle skulle spare, vilde jeg ikke finde det ubilligt, om man gik til en Nedsættelse, for Eksempel med 200 Kr. for hvert Medlem, saavel Formænd som andre Medlemmer, og mit Parti agter at stille et Ændringsforslag i saa Henseende. Derved vilde indvindes — udover de 14,000 Kr., som Finansministeren har sparet ved en Indskrænkning af Medlemstallet — godt og vel 40,000 Kr., og da jeg mener, at denne

Nedsættelse er forsvarlig, synes jeg, at vi i en Tid som denne kunne tage dette med.

Det er i samme Paragraf som en Imødekommen af Sparekommissionens Henstillinger foreslaaet at indskrænke Medlemstallet fra 4 til 3. Nu er der 71 Skatteraad, 35 paa 4 og 36 paa 3 Medlemmer. Der er ingen Tvivl om, at 3 Medlemmer i og for sig vilde kunne gøre Arbejdet lige saa forsvarligt som 4, og vel have Ligningsmyndighederne et Ønske om at blive Skatteraadene kvit, men det er dog et Spørgsmaal, om de i lige saa høj Grad interessere sig for, hvis deskulde beholde dem, hvad der vel er givet, at faa Medlemstallet indskrænket, thi det er en kendt Sag, at de kommunale Myndigheder i højeste Grad interessere sig for, at Statskatteansættelsen sker helst den 15. Februar, men kan det ikke ske, saa dog i de nærmeste Dage derefter, for at de kunne gaa i Gang med Paaligning af personlig Kommuneskat, og det siger sig selv, at naar der i en Skattekreds er over 20 Kommuner, eller der i en Skattekreds er en Købstad, vil Arbejdet tage længere Tid, naar der kun er 3 Medlemmer, end naar der er 4. Da der i Forslaget imidlertid er indrømmet Finansministeren Ret til Supplerings, hvor det anses for fornødent, og da Forslaget indeholder en Forøgelse af Stedfortrædernes Tal, skal jeg ikke gøre nogen Indvending imod Bestemmelsen, den vil sikkert kunne accepteres uden Ulempe.

I § 20 er der en ny Bestemmelse om et Landsoverskatteraad. Jeg tænker mig, at Hensigten dermed er, at det kun skal optræde overfor store principielle Spørgsmaal. Hvis det var Meningen, at det i større Udstrækning skulde virke som almindelig Appelinstant, vilde jeg have henstillet, at man havde afskaffet Overskatteraadene. Men det er det vel ikke, og jeg indrømmer, at hvis det var Tanken, skulde vel ogsaa Tallet af Medlemmer, nemlig 5, hvoraf de 3 skulle være Dommere, forøges, og navnlig skulde der vel tilføres mere praktisk Blod.

Lovforslagets § 24 angaar Skatteraadmedlemmernes Deltagelse i den foreløbige Ansættelse i Kommunen. Dette kunde sikkert praktiseres heldigere og billigere, men jeg skal ikke optage Tingets Tid med at gaa nærmere ind paa det her. Det samme gælder for Resten § 25 sammenholdt med Bestemmelsen i § 31. Men heller ikke det skal jeg komme ind paa i dette Øjeblik.

Der findes i Lovforslagets § 44 en Udvildelse af den Risiko, de skattepligtige